

Canım Peygamberim;

Senin yaşadığın zaman da, yaşamadım, seni görmedim ama görmesem bile seni çok seviyorum. Keşke bir kerede olsa bana görünsen o zaman en büyük isteklerimden biri gerçekleşecek. Gül kokulu güzel Peygamberim sen siz kalmak öyle hüznün verici ki! Sen yanımda olsaydın da hiç bir şeyim olmasaydı.

Şu anda yaşayan insanlar var. Bazıları seni canlarından çok seviyor. Bazıları bazıları ise seni unutmuş. Bana ve tüm insanlara yardım et, senin yolunda gitmemiz için bize yardım et. Aslında sadece istemekle olmaz ben iyi bir insan olmalıyım ki cennete girip seni göreyim. Hele şu "Kutlu Doğum Haftaları"

seni seven ne kadar insan varsa hepsi ya canlı ya televizyondan gözlerin olamıyorlar. Bu günlerde insanların içi hem sevinç hem de hüznle kapalı. Dünya'nın her yerinde her gün binlerce çocuk ölüyor.

Onlara bunları çektirenleri nurunla nurlandır. Keşke seni her gün görebilsem. Canım Peygamberim seninle ilgili birçok şiir yazdım. Keşke onları sana göndere bilsem. Beğenir misin bilmem ama beni kırmamak için beğendim dersin. İnşallah sana yazdığım şiirleri görüyor ve okuyorsun. Sen yaşlandığın müddetçe insanları sevmişsin. Ben de yaşamım boyunca insanları seveceğim onlara kin beslemeyeceğim. Peygamberim seni canımdan çok seviyorum. Beni kapıdan geri gönderme..sen insanların en merhametlisin. sen doğduğun andan itibaren "ümmetim, ümmetim..." demişsin, secdeye kapanmışsın. Peki biz, biz başkalarını bu kadar düşünüyör müyüz? Allah'a bu kadar bağlı muyuz? Bu sorunların cevabı belki de "hayır". Sen bize güzel bir Dünya bırakmak için çabaladın. biz bunu devam ettirmeliyiz.

Sen çok zorluklar çektin ama dirinden, Allah'tan vazgeçmedin. Dinince dört elle sarıldın. Şimdi ki insanların bazıları böyle. Seni düşünmeden bir günüm geçmiyor. Bitse artık şu hasret. Hiç kimseyi seni sevdiğim kadar sevmemedim. Hiç kimseyi seni özlediğim kadar özlemedim. Hiç kimseye sana özendiğim kadar özenmedim. Hiç kimseye hiç bir şeye. Bu hiçbir zaman bitecek.